

TÕSINE NEIU ■ Noor õpetaja Svetlana Godovnikova võtab eesti keele õpetamist nii tõsiselt, et ei jõua vahetunni ajal isegi mitte sööklasse.

Svetlana Ivanovna esimene kuu koolis

HELEN URBANIK

Septembri esimese neljapäeva öösel ei maganud Svetlana Godovnikova (22) silmaitki 2. septembri hommikul kell kaheksa algas juunis Virumaa Kõrgkooli lõpetanud noorel eesti keele õpetajal Lasnamäel Mahtra Gümnaasiumis esimene tund.

Mida Svetlana selles tunnis rääkis, ei mäleta ta üldse. Konspekt oli olemas ja midagi ta sealt maha luges. "Lapsed ütlesid pärast, et meeldis. Minu järgmisesse tundi tulid nad ka."

Viimati oli Svetlana nii suures pabinas siis, kui andis praktika ajal esimese tunni. "Esimene samm on ikka esimene samm."

Tegelikult algas kool Svetlana jaoks juba augusti keskel. Ta sai endale pisikese klassiruumi suure koolimaja kõige viimasel korrusel. "Tühjad stendid, tühi tuba," kirjeldab Svetlana kabineti number 412b seisu augusti keskel.

Peale laudade (kaetud paksu süsimusta õlivärviga), toolide (punasest riidest istmega) ja tahvli (roheline) ei olnud eesti keele klassis mitte midagi.

"Seal on 18 kohta. Kui on juba 19 õpilast, siis üks istub minu kohal. Mina seisan terve tunni püsti."

Svetlanal oli augusti viimastel nädalatel tegemist kuhjaga. Ta koristas oma klassi, tõi sinna viis potilille (nõelkõied ja muud taimed). Joonistas tabeleid, mis aitavad seletada eesti keele käändeid. Kirjutas esimeste tundide jaoks konsepte. Õmbles koos emaga õpetajale paslikuid rõivaid.

Teisest septembrist saadik tõuseb Svetlana kell kuus hommikul. "Ma võimlen. Joon kohvi. Vaatan tunnikonspekti." Pool kaheksa on Svetlana juba kodust väljas, kuigi kiirel käigul jõuab koolimajja kümne minutiga.

Svetlana elab Lasnamäel sugulaste juures. Omaette tahaks küll: "Peab vist midagi üürima. Ei tea, kas õnnestub." Nooremõpetaja nagu tema võib palgatõusu oodata kolme aasta pärast.

Praegu annab Svetlana iga päev viis tundi. Kooli peale mitte mõelda suudab ta ainult laupäeval.

Kontrolltööde parandamine võtab Svetlanal mitu tundi. Kirjandeid võib ta lugeda terve õhtu. "Olen kuulnud, et kogenud õpetajad teevad poole tunniga." Svetlana vangutab imetlevalt pead – tema peab parandamise kunsti veel harjutama.

Õpetajate toas kutsutakse eesti keele õpetajat Svetaks, sest ta on kõige noorem. Kui koridori peal mõne õpetaja käest tema kabinetti küsida, ei oska kolleegid võõrast esimese hooga kusagile juhatada. Svetlana

PÄRAST ESIMEST KUUD: Õpetaja Svetlana Godovnikova on ikka heas tujus.

on nende jaoks alles liiga uus.

Vanemate klasside õpilased ütlevad õpetajale isanime järgi Svetlana Ivanovna. See ametlik pöördumine on noorele naisele natuke võõras. Väiksemad hüüavad Svetlanat lihtsalt õpetajaks.

Esimese kuu jooksul pani Svetlanat kõige rohkem imestama see, et mõni mitu aastat eesti keelt õpinud laps ei saa aru kõige lihtsamatest küsimustest. Ta avastas, et see, mis on kirjas programmis ja mida lapsed tegelikult oskavad, erineb omavahel nagu öö ja päev.

Rasked ülesanded kasvatavad tahtejõudu, arvab Svetlana. Ta ise luges keskkoolis eestikeelseid raamatuid nii, et teos oli laua keskel, sõnaraamat ühel käel ja õigekeelsussõnastik teise käe juures. "Vahel ei saanud lausest ikka üldse aru."

Laste usinus üllatas väga. Ühel päeval andis ta seitsmendikele ülesande joonistada teksti järgi pilt. Järgmises tunnis olid viimasel kui ühel kaasas väga uhked maalid. "Ühel poisil lausa arvutiga tehtud pilt."

Kooli sööklas on Svetlana söönud ainult üks kord. Mitte et ko-

Õpetaja Godovnikova väikesed abivahendid

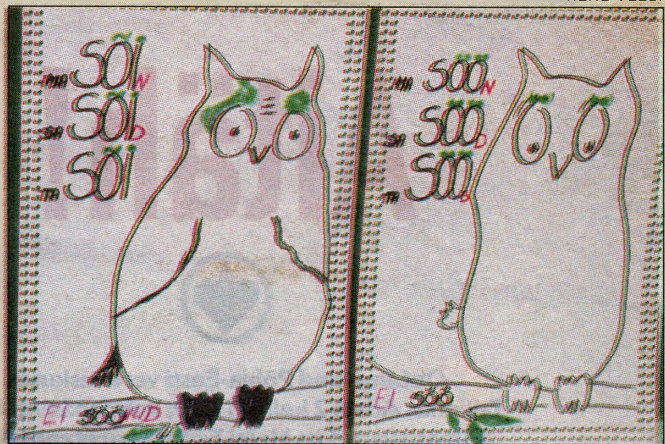
Eesti keele käänded-pöörded on vene lapse jaoks väga rasked, teab õpetaja Godovnikova.

Sellepärast seletab alale-, alal- ja alaltütlevat käänat pilt, kuhu Svetlana maalib vesivärvidega laua ja selle peale lillepoti.

Suure punase südamega tabel kirjeldab jälle sisse-, sees- ja seestütlevat käänat.

Tilluke kollane, väike sinine ja suur oranž nööp näitavad, mis vahe on omadussõnadel suur, suurem ja kõige suurem.

Tegusõnade pööramist olevikus ja minevikus seletavad aga kaks oksa peal kükkivat kakku.

NÄITLIK ÕPPEVAHEND: Õpetaja enda tehtud.

dune šnitsel, kartul ja salat ei oleks Svetlanale maitse, tal pole lihtsalt aega süüa.

Svetlana laskis seitsmenda klassi õpilastel kirjutada kirjandi teemal "Milline on hea õpetaja".

Poiste jaoks oli kõige tähtsam, et õpetaja oleks ilus. "Mitte õpetajat ei ole neile vaja, aga modelli," naerab Svetlana.

Õbluke õpetaja ise kaalub kõige rohkem 50 kilo. Ta sobiks modelleks küll.

"Ja lõbus peab õpetaja olema."

Svetlana mäletab oma matemaatikaõpetaja ütlust: igal õhtul, kui magama lähete, mõelge järele, kas see päev, mis möödus, oli hea või halb.

Niimoodi Sveta teebki.

RENE VELLI

RENE VELLI